

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

5. juli 2018*

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2008/675/RIA – hensyntagen til en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat i forbindelse med en ny straffesag – særlig procedure for anerkendelse af en straffedom afsagt i en anden medlemsstat – fornyet prøvelse og retlig omkvalificering af den tidligere afgørelse – princippet om gensidig anerkendelse – artikel 82, stk. 1, TEUF«

I sag C-390/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Szombathelyi Törvényszék (retten i Szombathelyi, Ungarn) ved afgørelse af 19. maj 2016, indgået til Domstolen den 13. juli 2016, i sagen indledt mod

Dániel Bertold Lada,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič, Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende formand for Anden Afdeling, samt dommerne C. Toader, A. Prechal (refererende dommer) og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig I. Illéssy,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. december 2017,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den ungarske regering ved M.Z. Fehér og M.M. Tátrai, som befuldmægtigede,
- den tjekkiske regering ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved A. Sipos, R. Troosters og S. Grünheid, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. februar 2018, afsagt følgende

* Processprog: ungarsk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 67 TEUF og 82 TEUF, artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT 2000, L 239, s. 19), undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen (Luxembourg), og Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag (EUT 2008, L 220, s. 32).
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en sag anlagt ved en ungarsk ret med henblik på anerkendelse af en dom afsagt over Dániel Bertold Lada i en anden medlemsstat, som har opnået retskraft.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Følgende fremgår af anden, femte til syvende og trettende betragtning til rammeafgørelse 2008/675:
 - »(2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, hvori der foreskrives »Vedtagelse af et eller flere instrumenter, der indfører princippet om, at retten i en medlemsstat skal være i stand til at tage hensyn til endelige afgørelser i straffesager afsagt af en domstol i en anden medlemsstat, med henblik på at vurdere lovovertræderens kriminelle fortid, overveje, om der er tale om gentagelsestilfælde, og fastlægge, hvilken straf der skal pålægges, samt de nærmere vilkår for fuldbyrdelsen«.
- [...]
- (5) Det bør fastslås som et princip, at medlemsstaterne bør tillægge domme afsagt i andre medlemsstater samme retsvirkninger som nationale domme i overensstemmelse med national ret, uanset om disse retsvirkninger ifølge national ret betragtes som spørgsmål om faktiske forhold eller som retlige spørgsmål af processuel eller materiel karakter. Denne rammeafgørelse tager imidlertid ikke sigte på at harmonisere de konsekvenser, som tidligere domme skal have ifølge de forskellige nationale lovgivninger, og forpligtelsen til at tage hensyn til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater eksisterer kun i det omfang, der tages hensyn til tidligere nationale domme i henhold til national ret.
- (6) I modsætning til andre instrumenter tager denne rammeafgørelse ikke sigte på fuldbyrdelse i en medlemsstat af retsafgørelser, der er truffet i andre medlemsstater, men tager snarere sigte på at gøre det muligt at knytte konsekvenser til en tidligere dom afsagt i en medlemsstat i forbindelse med en ny straffesag i en anden medlemsstat i det omfang, sådanne konsekvenser er knyttet til tidligere nationale domme i henhold til lovgivningen i den anden medlemsstat.

Denne rammeafgørelse indebærer derfor ingen forpligtelse til at tage hensyn til sådanne tidligere domme i f.eks. tilfælde, hvor de oplysninger, der er fremskaffet i henhold til relevante instrumenter, ikke er tilstrækkelige, hvor den handling, som udløste den tidligere dom, ikke ville have givet anledning til en national dom, eller hvor den tidligere idømte sanktion ikke kendes i det nationale retssystem.

(7) De retsvirkninger, der tillægges en dom afsagt i en anden medlemsstat, bør svare til retsvirkningerne af en national afgørelse, der træffes i fasen før retssagen, under selve retssagen og i domsfuldbyrdsfasen.

[...]

(13) I denne rammeafgørelse respekteres de mange forskellige nationale løsninger og procedurer, der er nødvendige for at tage hensyn til en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat. Udelukkelse af muligheden for på ny at prøve en tidligere dom bør ikke være til hinder for, at en medlemsstat om nødvendigt kan træffe en afgørelse om at tillægge sådanne tidligere domme samme retsvirkninger. Procedurene omkring en sådan afgørelse bør imidlertid, i betragtning af den tid og de procedurer eller formalia, der kræves, ikke gøre det umuligt at tillægge en tidligere dom fra en anden medlemsstat tilsvarende retsvirkninger.«

4 Denne rammeafgørelses artikel 1, stk. 1, bestemmer:

»Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte, på hvilke betingelser der i forbindelse med en straffesag mod en person i en medlemsstat skal tages hensyn til tidligere domme afsagt mod samme person for andre forhold i andre medlemsstater.«

5 Den nævnte rammeafgørelses artikel 3, der har overskriften »Hensyntagen til domme afsagt i andre medlemsstater i forbindelse med en ny straffesag«, bestemmer:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der i forbindelse med en straffesag mod en person tages hensyn til tidligere domme afsagt mod samme person for andre forhold i andre medlemsstater, om hvilke der er fremskaffet oplysninger i henhold til relevante instrumenter om gensidig retshjælp eller om udveksling af oplysninger fra strafferegistre, i det omfang der tages hensyn til tidligere nationale domme, og at sådanne domme tillægges samme retsvirkninger som tidligere nationale domme i overensstemmelse med national ret.

2. Stk. 1 finder anvendelse i fasen før retssagen, under selve retssagen og i domsfuldbyrdsfasen, navnlig med hensyn til de relevante procedureregler, herunder reglerne for varetægtsfængsling, kvalifikationen af overtrædelsen, straffens type og omfang og reglerne for fuldbyrdelse af afgørelsen.

3. Hensyntagen til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater, jf. stk. 1, har ikke som virkning, at den medlemsstat, der gennemfører den nye retssag, griber ind i, ophæver eller på ny prøver tidligere domme eller eventuelle afgørelser vedrørende disses fuldbyrdelse.

[...]«

Ungarsk ret

6 § 46 i a nemzetközi büntető jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (lov nr. XXXVIII af 1996 om international retshjælp i straffesager, herefter »lov om international retshjælp i straffesager«) er affattet som følger:

»(1) Justitsministeren modtager underretninger med henblik på anerkendelse af retsvirkningen af en udenlandsk dom samt anmodninger fra udlandet om overførsel af fuldbyrdelsen af en straf eller en frihedsberøvende foranstaltning [...] og videresender dem til den kompetente ret [...]

[...]

(2) Proceduren for anerkendelse af domme, der er fremsendt af den centrale myndighed, som er udpeget hertil af en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, skal indledes inden den dato for slettelse af det strafbare forhold, som fremgår af de oplysninger, der er vedlagt medlemsstatens dom.

(3) Medmindre andet er fastsat i denne lov, anvendes de almindelige bestemmelser vedrørende særlige procedurer i kapitel XXIX i a büntetőeljárásról szóló 1998 évi XIX. törvény [lov nr. XIX om strafferetspleje af 1998] på proceduren for den kompetente ret [...]

7 Denne lovs afsnit IV, kapitel 1, som har overskriften »Anerkendelse af retsvirkningen af udenlandske domme«, indeholder §§ 47 og 48.

8 Følgende fremgår af den nævnte lovs § 47:

»(1) Endelige domme, som er afsagt af udenlandske retter, har samme retsvirkning som domme, der er afsagt af ungarske retter, forudsat at det søgsmål mod lovovertræderen, der er behandlet i udlandet, og den idømte straf eller den anvendte foranstaltning ikke er i strid med den ungarske retsorden.

[...]

(3) Såfremt den ungarske ret anerkender den udenlandske doms retsvirkning, skal forholdene anses for at være blevet behandlet ved endelig dom af den ungarske ret.

[...]«

9 Den samme lovs § 48 fastsætter:

»1. Når retten træffer afgørelse, er den bundet af de faktiske omstændigheder, som den udenlandske ret har konstateret.

2. Under proceduren fastlægger retten, hvilke retlige konsekvenser dommen har ifølge bestemmelserne i ungarsk ret. Hvis den straf eller foranstaltning, som den udenlandske ret har idømt, ikke er fuldstændigt i overensstemmelse med bestemmelserne i ungarsk ret, fastsætter retten i sin afgørelse, hvilken straf eller foranstaltning der skal pålægges ifølge bestemmelserne i ungarsk ret, således at denne så vidt muligt svarer til den straf eller foranstaltning, som den udenlandske ret har idømt, og udtaler sig – såfremt der er fremsat anmodning om fuldbyrdelse – om straffens eller foranstaltningens konsekvens for fuldbyrdelsen.

3. Ved fastsættelsen af den gældende straf eller foranstaltning skal der henvises til den gældende lov på det tidspunkt, hvor overtrædelser blev begået. Hvis det fremgår af den gældende ungarske lov på det tidspunkt, hvor den gældende straf eller foranstaltning fastsættes, at det pågældende forhold ikke længere defineres som en lovovertrædelse, eller at det skal straffes mindre strengt, finder denne nye lov anvendelse.

[...]

5. Hvis den frihedsberøvende straf, som den udenlandske ret har idømt, ikke er forenelig med bestemmelserne i ungarsk ret med hensyn til fuldbyrdelsesmåden eller varigheden, fastsætter den ungarske ret straffen og dens varighed med hensyn til den overtrædelse, som i henhold til bestemmelserne i ungarsk ret stemmer overens med de faktiske omstændigheder, som dommen er baseret på, inden for de rammer for strafudmåling, der er fastsat i den ungarske straffelovbog, og i overensstemmelse med bestemmelserne om idømmelse af straf samt under hensyntagen til reglerne om fastsættelse af fuldbyrdelsesmåden og om bevilling af prøveløsladelse. Hvis varigheden af den frihedsberøvelse, som den udenlandske ret har idømt, er kortere end den, der ville gælde i henhold til bestemmelserne i ungarsk ret, herunder under hensyntagen til straffelovbogens bestemmelser om

strafnedsættelse, skal varigheden af den frihedsberøvelse, som den ungarske ret fastsætter, svare til varigheden af den frihedsberøvelse, som den udenlandske ret har idømt. Den straf, som den ungarske ret fastsætter, kan ikke være længere end den straf, som den udenlandske ret har idømt.

[...]

7. Den ungarske ret underretter det organ, som forvalter strafferegistret, om anerkendelsen af den udenlandske doms retsvirkning.

[...]«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 10 Den 8. januar 2016 idømte Landesgericht Wiener Neustadt (den regionale domstol i Wiener Neustadt, Østrig) Dániel Bertold Lada, der er ungarsk statsborger, en frihedsberøvende straf på 14 måneder for forsøg på indbrudstyveri af ejendele til en værdi af et større beløb. Denne ret besluttede, at han skulle afsone 11 måneder af denne straf, og udsatte fuldbyrdelsen af tre måneders fængselsstraf.
- 11 Den nævnte ret afsagde denne dom i et offentligt retsmøde, hvor den tiltalte, der var varetægtsfængslet, gav møde. Den tiltalte blev bistået af en advokat og kunne udtrykke sig på sit modersmål med hjælp fra en tolk.
- 12 Den samme ret fremsendte dommen afsagt mod Dániel Bertold Lada bl.a. til det ungarske justitsministerium.
- 13 Justitsministeriet fremsendte dokumenterne, affattet på tysk, til den forelæggende ret, Szombathelyi Törvényszék (retten i Szombathelyi, Ungarn), som er den ret, der har materiel og stedlig kompetence med henblik på i henhold til § 46 i lov om international retshjælp i straffesager at gennemføre den særlige procedure for anerkendelse af retsvirkningen af en udenlandsk dom.
- 14 Denne ret har undersøgt de fremsendte dokumenter og har fået disse dokumenter oversat til ungarsk. Under behandlingen af søgsmålet har den udpeget en beskikket advokat for Dániel Bertold Lada og har fastslået, at den dom, som blev afsagt mod tiltalte af en østrigsk ret, ikke var indeholdt i det ungarske strafferegister, men fremgik af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS). Den forelæggende ret har endvidere konstateret, at fængselsstraffen var under fuldbyrdelse.
- 15 Den forelæggende ret har anført, at det ved begyndelsen af en sådan særlig anerkendelsesprocedure er nødvendigt at undersøge, om de grundlæggende rettigheder og de væsentligste bestemmelser i den ungarske strafferetsplejelov er blevet overholdt under den udenlandske sag.
- 16 Den særlige procedure fastsætter derefter, at den pågældende nationale ret for at kunne være i stand til at anerkende virkningerne i Ungarn af en udenlandsk dom – i det foreliggende tilfælde dommen afsagt af Landesgericht Wiener Neustadt (den regionale regional ret i første instans i Wiener Neustadt) – på grundlag af de faktiske omstændigheder, som den udenlandske ret har taget hensyn til, skal bedømme og om nødvendigt omkvalificere den strafbare handling begået af den dømte person i lyset af de relevante bestemmelser i den ungarske straffelov, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder.
- 17 Den forelæggende ret har præciseret, at i en sag som den, der er indbragt for den, skal punkterne i den udenlandske domskonklusion om nødvendigt ligeledes omformuleres i henhold til den ungarske straffelov, hvilket omfatter den idømte strafs type og omfang, under forudsætning af, at sidstnævnte ikke er strengere end den straf, som er blevet udmålt i den udenlandske dom.

- 18 Ifølge denne ret omfatter den særlige procedure for anerkendelse af retsvirkningen af udenlandske domme i Ungarn således i praksis for det første en ny kvalificering af de faktiske omstændigheder, som de udenlandske retter allerede har pådømt, og som fremgår af deres domme, og for det andet en tilpasning af de sanktioner, der er idømt af de udenlandske retter ud fra den gældende ungarske lovgivning. Retten er derfor af den opfattelse, at denne særlige anerkendelsesprocedure synes at fungere, som om den medførte en ny straffesag mod den tiltalte for de samme forhold.
- 19 Efter den nævnte særlige anerkendelsesprocedure indføres straffedomme afsagt af disse retter i det ungarske strafferegister for den pågældende person med henblik på, at disse domme kan tages i betragtning i forbindelse med en eventuel fremtidig straffesag iværksat i Ungarn mod den samme person for andre forhold. De således anerkendte domme kan således f.eks. på et senere tidspunkt danne grundlag for at anse denne person for recidivist.
- 20 Den forelæggende ret ønsker oplyst, om en særlig procedure for anerkendelse af retsvirkningen af domme afsagt i udlandet, som den, der er fastsat i §§ 46-48 i loven om international retshjælp i straffesager, er i overensstemmelse med EU-retten, navnlig under hensyn til princippet om gensidig anerkendelse på området for retligt samarbejde i straffesager og princippet *ne bis in idem*, således som disse principper er fastsat i den primære EU-ret.
- 21 På grund af ligheden mellem de spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt, og det spørgsmål, der blev forelagt i den sag, der gav anledning til dom af 9. juni 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423), blev den sidstnævnte dom meddelt denne ret ved brev af 14. september 2016. Domstolen fortolkede i denne dom Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne (EUT 2009, L 93, s. 23) og Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315 (EUT 2009, L 93, s. 33) således, at de er til hinder for vedtagelsen af en national lovgivning, hvorved der indføres en særlig procedure, som består i, at en ret i en medlemsstat anerkender en endelig retsafgørelse truffet af en ret i en anden medlemsstat, hvorved en person er blevet dømt for en strafbar handling.
- 22 Ved et brev indgået til Domstolen den 12. oktober 2016 har den forelæggende ret besluttet at opretholde sin anmodning om præjudiciel afgørelse, idet den har præciseret, at de faktiske omstændigheder, der gav anledning til dom af 9. juni 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423), kun vedrørte udgifter til oversættelse og tolkning i forbindelse med den afgørelse, der blev afsagt af en østrigsk ret, hvilke udgifter i forbindelse med den særlige ungarske procedure for anerkendelse af virkningerne af denne afgørelse i Ungarn blev pålagt den person, som var dømt i Østrig, med henblik på, at sidstnævnte kunne anvende sit modersmål i løbet af denne særlige anerkendelsesprocedure.
- 23 Derudover har Szombathelyi Törvényszék (retten i første instans i Szombathelyi) anført, at de ungarske retter efter den dom udviklede forskellig praksis. Således fortsatte nogle retter med at anvende den nævnte særlige anerkendelsesprocedure, mens andre retter henlagde de pågældende sager eller afventer en ændring i den lovgivning, der fastsætter den særlige anerkendelsesprocedure.
- 24 Endelig har den forelæggende ret bemærket, at Domstolen i dom af 9. juni 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423), ikke tog stilling til rammeafgørelse 2008/675, selv om denne er relevant for den sag, der verserer for denne ret, fordi hensyntagen til tidligere domfældelser af en person afsagt i andre medlemsstater for andre forhold, når der er iværksat en straffesag mod denne person, i Ungarn er underlagt en forudgående anerkendelse i henhold til national lovgivning af virkningen af udenlandske straffedomme, idet sådanne domme uden en sådan anerkendelse er helt uden retsvirkning.

25 Under disse omstændigheder har Szombathelyi Törvényszék (retten i første instans i Szombathelyi) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

- »1. Skal artikel 67 [TEUF] og 82 [TEUF] fortolkes således, at de er til hinder for behandlingen af en ved national lov fastsat strafferetlig procedure eller anden national procedure om »anerkendelse« eller gennemførelse i en medlemsstat af retsvirkningen af en udenlandsk dom, som resulterer i, at den udenlandske dom skal anses for at være afsagt af en national ret, med hensyn til en [person], i hvis straffesag der allerede foreligger en endelig afgørelse truffet ved den udenlandske dom, som er afsagt af en ret i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union?
2. Er en procedure, som er fastsat i en medlemsstat i Den Europæiske Union, helt konkret den, som er fastsat i §§ 46-48 i [lov om international retshjælp i straffesager] »om anerkendelse af retsvirkningen« i Ungarn [af udenlandske domme] vedrørende en straffesag, der er behandlet, og hvori der er truffet en endelig afgørelse (med hensyn til den samme person og de samme forhold) i en anden medlemsstat – i lyset af [...] rammeafgørelse 2008/675 [...] – forenelig med princippet »non bis in idem«, som er fastsat i [chartrets] artikel 50 [...] og i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen, når denne procedure rent faktisk ikke har til formål at fuldbyrde en sådan afgørelse, men at fastsætte grundlaget for, at afgørelsen tages i betragtning ved straffesager, som behandles efterfølgende?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 26 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om rammeafgørelse 2008/675, sammenholdt med artikel 82 TEUF, skal fortolkes således, at den i tilfælde af iværksættelse af en ny straffesag over for en person er til hinder for, at en hensyntagen i en medlemsstat til en tidligere endelig straffedom afsagt af en ret i en anden medlemsstat mod denne samme person for andre forhold, er undergivet en særlig procedure for forudgående anerkendelse som den i hovedsagen omhandlede ved retterne i den første medlemsstat.
- 27 Indledningsvis skal det bemærkes, at artikel 1, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/675 fastsætter, at formålet med denne er at fastsætte, på hvilke betingelser der i forbindelse med en ny straffesag mod en person i en medlemsstat skal tages hensyn til tidligere domme afsagt mod samme person for andre forhold i andre medlemsstater (dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 25).
- 28 Med henblik herpå pålægger denne rammeafgørelses artikel 3, stk. 1, sammenholdt med femte betragtning hertil, medlemsstaterne forpligtelsen til at sikre, at der i denne forbindelse både tages hensyn til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater, om hvilke der er fremskaffet oplysninger i henhold til relevante instrumenter om gensidig retshjælp eller om udveksling af oplysninger fra strafferegistre, i det omfang der tages hensyn til tidligere nationale domme i henhold til national ret, og tillægges samme retsvirkninger som sidstnævnte tidligere domme i overensstemmelse med denne ret, uanset om disse retsvirkninger betragtes som spørgsmål om faktiske forhold eller som retlige spørgsmål af processuel eller materiel karakter (dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 26).
- 29 Nævnte rammeafgørelses artikel 3, stk. 2, præciserer, at denne forpligtelse finder anvendelse i fasen før retssagen, under selve retssagen og i domsfuldbyrdelsesfasen, navnlig med hensyn til de relevante procedureregler, herunder reglerne for kvalifikationen af overtrædelser, straffens type og omfang samt reglerne for fuldbyrdelse af afgørelsen. I henhold til anden og syvende betragtning til nævnte rammeafgørelse skal den nationale ret være i stand til at tage hensyn til domme afsagt i andre

medlemsstater, bl.a. med henblik på at fastlægge de nærmere vilkår for fuldbyrdelsen, og de retsvirkninger, der tillægges disse domme, bør svare til retsvirkningerne af en national afgørelse i hver af disse procedurefaser (dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 27).

- 30 Det følger navnlig af det ovenstående, at den nævnte rammeafgørelse i princippet tager sigte på situationer, hvor en ny straffesag er blevet iværksat over for en person, som tidligere er blevet dømt i en anden medlemsstat. Dette begreb »ny straffesag« omfatter faserne før retssagen, selve retssagen og fuldbyrdelsen af straffedommen.
- 31 I hovedsagen er Dániel Bertold Lada, som det fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, dog ikke genstand for en ny straffesag i Ungarn som omhandlet i den foregående præmis, i hvilket tilfælde spørgsmålet for den pågældende nationale ret om hensyntagen til afgørelsen afsagt af den østrigske ret kunne opstå.
- 32 Som generaladvokaten imidlertid ligeledes har anført i punkt 73 i sit forslag til afgørelse, fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at for de ungarske myndigheder udgør den særlige procedure for anerkendelse af en dom afsagt i udlandet i §§ 46-48 i loven om international retshjælp i straffesager en forudgående fase, der er nødvendig for i forbindelse med en ny straffesag iværksat over for en person i Ungarn at tage hensyn til en tidligere dom afsagt af en ret i en anden medlemsstat over den samme person for andre forhold. Da den omhandlede særlige anerkendelsesprocedure således er absolut nødvendig for at tage hensyn til udenlandske straffedomme mod en person i tilfælde af, at en ny straffesag iværksættes over for denne person, synes denne særlige anerkendelsesprocedure at være uløseligt forbundet med gennemførelsen af rammeafgørelse 2008/675.
- 33 For at give den forelæggende ret et anvendeligt svar er fortolkningen af rammeafgørelse 2008/675 derfor relevant med henblik på at undersøge, hvorvidt en særlig procedure for anerkendelse af en dom afsagt i udlandet som den i hovedsagen omhandlede fratager denne rammeafgørelse enhver effektiv virkning.
- 34 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen og de sagsakter, som er blevet fremlagt for Domstolen, at §§ 46-48 i lov om international retshjælp i straffesager indfører en særlig procedure for forudgående anerkendelse af endelige domme, der er afsagt af udenlandske retter, hvilken procedure finder sted ved de kompetente ungarske retter og har til formål at tillægge den afgørelse, hvorved disse domme anerkendes, den samme retsvirkning som en dom, der er afsagt af en ungarsk ret.
- 35 Denne procedure medfører ifølge den forelæggende ret en undersøgelse af den pågældende udenlandske dom med henblik på i første omgang navnlig at fastslå, om de grundlæggende rettigheder er blevet overholdt under den udenlandske procedure. Derefter, som det er anført i denne doms præmis 18, tilkommer det i givet fald den kompetente ret at omkvalificere den strafbare handling ud fra den ungarske straffelov, der var gældende på det tidspunkt, hvor forholdene blev begået, og at ændre straffens type eller omfang eller den foranstaltning, der er pålagt af retten i den anden medlemsstat, hvis denne ikke er i fuld overensstemmelse med den i ungarsk lovgivning fastsatte.
- 36 Som generaladvokaten har anført i punkt 75 i sit forslag til afgørelse, bidrager rammeafgørelse 2008/675 til at fremme den gensidige tillid til retsafgørelser inden for EU, da den udgør et incitament til at udvikle en retskultur, hvor der i princippet tages hensyn til tidligere domfældelser, der har fundet sted i andre medlemsstater.
- 37 I den henseende skal det bemærkes, at en særlig anerkendelsesprocedure indført i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, der for så vidt angår en tidligere dom afsagt af en ret i en anden medlemsstat pålægger en forpligtelse til at undersøge, om denne ret har overholdt den pågældende persons grundlæggende rettigheder, kan – medmindre de foreligger helt særlige omstændigheder – rejse tvivl om princippet om gensidig tillid og dermed et af de mål, som rammeafgørelse 2008/675

tager sigte på (jf. i denne retning udtalelse 2/13 (Unionens tiltrædelse af EMRK) af 18.12.2014, EU:C:2014:2454, punkt 191, og dom af 5.4.2016, Aranyosi og Căldăraru, C-404/15 og C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, præmis 78).

- 38 Navnlig har denne rammeafgørelse til formål, som det fremgår af dens anden betragtning, at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser i straffesager som fastsat i artikel 82, stk. 1, TEUF, der har erstattet artikel 31 TEU, på grundlag af hvilken denne rammeafgørelse blev vedtaget. Dette princip er til hinder for, at en hensyntagen inden for rammerne af nævnte rammeafgørelse til en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat er underlagt gennemførelsen af en national procedure for forudgående anerkendelse, og at denne med henblik herpå er genstand for en fornyet prøvelse (jf. i denne retning dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Af denne grund forbyder artikel 3, stk. 3, og 13. betragtning til rammeafgørelse 2008/675 udtrykkeligt en fornyet prøvelse som den i hovedsagen omhandlede, fordi der skal tages hensyn til de tidligere domme afsagt i andre medlemsstater, således som de blev afsagt (jf. analogt dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 37).
- 40 Når det er sagt, skal det, selv om rammeafgørelse 2008/675 udelukker en fornyet prøvelse som den i hovedsagen omhandlede, der kan medføre en omkvalificering af den strafbare handling og en ændring af straffen pålagt i en anden medlemsstat, bemærkes, at rammeafgørelsen ikke er til hinder for, at den medlemsstat, hvor den nye straffesag finder sted, kan præcisere fremgangsmåderne for en hensyntagen til tidligere domme afsagt i den anden medlemsstat, da en sådan præcisering kun har til formål at fastslå, om det er muligt at knytte retsvirkninger til disse domme, som svarer til dem, der er knyttet til tidligere nationale domme i henhold til national ret.
- 41 En sådan konstatering understøttes af 13. betragtning til denne rammeafgørelse, hvorefter udelukkelse af muligheden for på ny at prøve en tidligere dom ikke bør være til hinder for, at en medlemsstat om nødvendigt kan træffe en afgørelse om at tillægge sådanne tidligere domme samme retsvirkninger.
- 42 Som det fremgår af femte betragtning til nævnte rammeafgørelse, tager denne nemlig »ikke sigte på at harmonisere de konsekvenser, som tidligere domme skal have ifølge de forskellige nationale lovgivninger, og forpligtelsen til at tage hensyn til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater eksisterer kun i det omfang, der tages hensyn til tidligere nationale domme i henhold til national ret«.
- 43 Følgende fremgår i denne forbindelse af sjette betragtning til samme rammeafgørelse: »Denne rammeafgørelse indebærer derfor ingen forpligtelse til at tage hensyn til sådanne tidligere domme i f.eks. tilfælde, hvor de oplysninger, der er fremskaffet i henhold til relevante instrumenter, ikke er tilstrækkelige, hvor den handling, som udløste den tidligere dom, ikke ville have givet anledning til en national dom, eller hvor den tidligere idømte sanktion ikke kendes i det nationale retssystem«.
- 44 Selv om rammeafgørelsen ikke er til hinder for, at en medlemsstat om nødvendigt kan træffe en afgørelse om at tillægge en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat samme retsvirkninger, kan vedtagelsen af en sådan afgørelse imidlertid og under ingen omstændigheder indebære gennemførelsen af en særlig national procedure for forudgående anerkendelse som den i hovedsagen omhandlede (jf. analogt dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 38).
- 45 Derudover, som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 86 i forslaget til afgørelse, nødvendiggør vedtagelsen af en afgørelse, der gør det muligt at tillægge en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat – som den i 13. betragtning til rammeafgørelse 2008/675 omhandlede – tilsvarende retsvirkninger, en undersøgelse i det enkelte tilfælde i lyset af en konkret situation. Denne mulighed kan ikke begrunde gennemførelsen af en særlig anerkendelsesprocedure med hensyn til domme afsagt

i en anden medlemsstat, hvilken for det første er nødvendig for at tage hensyn til de nævnte domme under en ny straffesag og for det andet vil kunne medføre en omkvalificering af den begåede strafbare handling og den pålagte straf.

- 46 Desuden har Domstolen allerede i dom af 9. juni 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423, præmis 53 og 55), fastslået, at rammeafgørelse 2009/315 og afgørelse 2009/316 skal fortolkes således, at de er til hinder for vedtagelsen af en national lovgivning, hvorved der indføres en særlig procedure for anerkendelse af udenlandske domme som den, der er fastsat i §§ 46-48 i den ungarske lov om international retshjælp i straffesager, navnlig på grund af, at en sådan procedure, som går forud for indførelsen af disse domme i strafferegistret, og som yderligere forudsætter overførsel og oversættelse af disse domme, kraftigt kan forsinke indførelsen i strafferegistret, vanskeliggøre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og medføre, at den automatiserede oversættelsesmekanisme, der er fastsat i afgørelse 2009/316, mister sin virkning og således kan bringe virkeliggørelsen af de med rammeafgørelse 2009/315 og afgørelsen forfulgte formål i fare.
- 47 I denne forbindelse skal det bemærkes, at rammeafgørelse 2009/315 og rammeafgørelse 2008/675 er uløseligt forbundet. Det er nemlig vigtigt, at medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder med omhu og på ensartet vis i forbindelse med udvekslingen af oplysninger om straffedomme for at undgå, at nationale judicielle myndigheder, der behandler en ny straffesag mod en person, som allerede har været genstand for en dom afsagt af retter i andre medlemsstater for andre forhold, træffer afgørelse uden at være i stand til at tage hensyn til tidligere domme. Således kan nationale procedurer, der vil kunne påvirke den omhyggelige udveksling af oplysninger, kunne være i strid med såvel rammeafgørelse 2009/315, sammenholdt med afgørelse 2009/316, som rammeafgørelse 2008/675.
- 48 Det følger heraf, at rammeafgørelse 2008/675, sammenholdt med artikel 82 TEUF, skal fortolkes således, at den i tilfælde af iværksættelse af en ny straffesag over for en person er til hinder for, at en hensyntagen i en medlemsstat til en tidligere endelig straffedom afsagt af en ret i en anden medlemsstat mod denne samme person for andre forhold, er undergivet en særlig procedure for forudgående anerkendelse som den i hovedsagen omhandlede ved retterne i den første medlemsstat.

Det andet spørgsmål

- 49 Under hensyn til besvarelsen af det første spørgsmål er det uforment at besvare det andet spørgsmål.

Sagsomkostninger

- 50 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag, sammenholdt med artikel 82 TEUF, skal fortolkes således, at den i tilfælde af iværksættelsen af en ny straffesag over for en person er til hinder for, at en hensyntagen i en medlemsstat til en tidligere endelig straffedom afsagt af en ret i en anden medlemsstat mod denne samme person for andre forhold er undergivet en særlig procedure for forudgående anerkendelse som den i hovedsagen omhandlede ved retterne i den første medlemsstat.

Underskrifter